

forarbejderne til hele børnetilskudsloven og det særlige børnetilskud og al den slags, for som fru Line Barfod allerede har været inde på, fremgår alt det her med det uforudsete, og hvad ved jeg, jo i hvert fald ikke af lovteksten. Men derfor kan det jo godt være, at det i sin tid har ligget i forarbejderne.

Jeg synes, at det, vi skal gøre os klart, er, at da man indførte alt det omkring børnetilskuddet, handlede det jo om, at man fjernede et skattefradrag, altså, det var et skattefradrag, der blev fjernet, ved at der var børn. Det vil altså sige, at det giver man så principielt til alle, fordi det skattefradrag jo gjaldt alle. Og det vil sige, at en enlig kvindelig A.P. Møller-type jo altså stadig væk vil få det særlige børnetilskud, i det omfang hun bliver enlig.

Derfor er alt det, der har med det særlige børnetilskud at gøre, jo et meget kompliceret område. Vi har det overordnede udgangspunkt, at det oprindelig var meningen, at man skulle bidrage til den kommende generation, om jeg så må sige, og så mente man, at det var mere retfærdigt, at man gjorde det via et børnetilskud end via skattefradrag. Og det er uden videre åbenbart, for børnetilskuddet gælder så ligeligt for alle, mens skattefradraget jo uægtelig var til fordel for A.P. Møller-familien, om man så må sige. Der var større værdi på det tidspunkt i skattefradraget.

Jeg synes, den her diskussion meget godt har vist, at livet jo er mere kompliceret, end det somme tider er muligt at sætte på lov og paragraffer. De, der støtter lovforslaget, undtagen DF, er Venstre og Konservative, og de har jo i hvert fald indtil videre ikke været villige til uden videre at gå ind i den diskussion, der handler om den situation, at nogen møder en eller anden på et værtshus og bliver gravid, ønsket eller uønsket. Der har man indtil videre ikke villet tage det særlige børnetilskud fra dem – men man kan jo godt sige: Hvorfor ikke? Altså, hvorfor kan man ifølge Venstres og Konservatives tankegang ikke?

Man kan godt sige, at så er alt i dette liv jo uplanlagt, men det er jo da en bevidst handling, om man så må sige. Den kan selvfølgelig godt være lidt mere spontan, end hvis man skal have kunstig befrugtning eller man adopterer. Det indrømmer jeg gerne, men man må da trods alt håbe for de fleste af de børn, der kommer til verden på den måde, at moren har været rimelig bevidst om situationen. Det må man sige, men

jeg er i øvrigt enig i, at det fører til, at man bliver presset over i en abortsituation, og det kan ikke være meningen, og det kan jo heller ikke være hensigtsmæssigt, og det kan heller ikke være noget, vi ønsker.

Jeg tror, vi er nødt til at sige, at livet nu engang er mere kompliceret, end vi ønsker, når vi skal lave de der firkantede regler. Der er mange motiver for at få børn; der er mange motiver for, at man som enlig kan få børn, og det synes vi ikke at vi skal gå ind og diskutere. Vi synes simpelt hen, at vi har det særlige børnetilskud, og det skal principielt gives til dem, der er alene med deres børn, og det er af én grund, og det er af hensyn til barnet. Det er sådan set, for at det barn ligestilles med alle andre børn økonomisk.

Så må vi jo også sige, at sådan som det er i øjeblikket, er det, man siger, meget – hvad skal man sige? – principielt. Og det er jo, fordi man i virkeligheden er imod kunstig befrugtning til enlige. Det ligger der i det, for der er jo ikke penge i det her. Hvis vi nu begynder at se, at det udvikler sig, jamen så lad os se på det til den tid. Der er så mange ting, vi har måttet se på i lyset af en eller anden udvikling. Her er der jo reelt ikke tale om nogle særlige penge, og derfor virker det på mig som diskrimination.

Jeg synes også, det er mærkeligt, hvad fru Carina Christensen har sagt. Fru Line Barfod har nævnt én ting, men jeg kan tydeligt huske, at fru Carina Christensen sagde det under valgkampen, og jeg kan godt sige, at der var en målgruppe, for vi andre fik også henvendelser. Hun sagde: Jamen det skal være offentligt; der skal være offentligt tilskud til alle tiltag i forbindelse med kunstig befrugtning – ikke kun til ét barn, men til masser af børn. Og det vil så sige, at alle de, der lever i den der hellige kernefamilie, kan få alle mulige tilskud af den art – og det koster jo også penge – mens andre, der ikke har kunnet etablere sig i den situation, ikke kan få nogen.

Det er der, vi synes der bliver tale om diskrimination over for mennesker, og der kan ligefrem blive tale om en form for sindelagskontrol – det tror jeg var det, fru Marianne Jelved, som var inde i diskussionen i april, sagde. Og alt det gør, at vi synes, det er et dårligt forslag, og at det fører til diskrimination. Vi synes, at om man er eneadoptant, enlig kunstigt befrugtet, eller om man bliver enlig efterfølgende, må det være samme situation, for barnet er jo principielt i samme situation.